

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 24/06/2020

Αριθμός Απόφασης: 1256

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α6

Ταχ. Δ/νση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604529

Fax : 213 1604567

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει

β. του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει

γ. της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017)

δ. του άρθρου έκτου, παράγραφος 4, της από 30/03/2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75) όπως κυρώθηκε με το ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86) και της Α 1122/2020 Απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 2088/31-05-2020).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ.1126366 ΕΞ 2016/30-08-2016 (ΦΕΚ 2759/01-09-2016) Απόφαση του Προϊσταμένου

της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 25/02/2020 και με αριθμό πρωτ. ενδικοφανή προσφυγή του με Α.Φ.Μ., κατοίκου, κατά των: α) υπ' αρ./30-12-2019 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/Πράξης Επιβολής Προστίμου, φορολογικού έτους 2014 και β) υπ' αριθ./30-12-2019 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού ΦΠΑ φορολογικής περιόδου 01/01/2014-31/12/2014, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κορίνθου και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τις: α) υπ' αρ./30-12-2019 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/Πράξης Επιβολής Προστίμου, φορολογικού έτους 2014 και β) υπ' αριθ./30-12-2019 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού ΦΠΑ φορολογικής περιόδου 01/01/2014-31/12/2014, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κορίνθου, των οποίων ζητείται η ακύρωση καθώς και την με ημερομηνία θεώρησης 30/12/2019 Έκθεση Μερικού Φορολογικού Ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος της ίδιας Δ.Ο.Υ..

6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Κορίνθου.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του τμήματος Α6 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 25/02/2020 και με αριθ. πρωτ. ενδικοφανούς προσφυγής του, με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ./30-12-2019 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/Πράξη Επιβολής Προστίμου φορολογικού έτους 2014, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κορίνθου, καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος, φόρος εισοδήματος ποσού 7.251,35 ευρώ, πλέον προστίμου άρθρου 58 ΚΦΔ ύψους 2.175,41 ευρώ, πλέον ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης ύψους 1.096,71 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό 10.523,47 ευρώ.

Με την υπ' αριθ./30-12-2019 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού ΦΠΑ φορολογικής περιόδου 01/01/2014-31/12/2014, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κορίνθου, καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος, κύριος φόρος ποσού 58,42 ευρώ, πλέον προστίμου άρθρου 58Α ΚΦΔ ύψους 29,21 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό 87,63 ευρώ.

Ειδικότερα, δυνάμει της υπ' αριθ./09-05-2019 εντολής, διενεργήθηκε έλεγχος

φορολογίας εισοδήματος και ΦΠΑ στον προσφεύγοντα για το οικονομικό έτος 2014 (χρήση 2013) καθώς και το φορολογικό έτος 2014 (χρήση 2014).

Από τον διενεργηθέντα έλεγχο, προέκυψε ως προς το οικονομικό έτος 2014 διαφορά ύψους 1.287,20€, προερχόμενη από τεκμαρτό εισόδημα από ακίνητα. Σημειώνεται ότι ως προς την εν λόγω διαφορά εκδόθηκε από τη Δ.Ο.Υ. Κορίνθου η υπ' αριθ./30-12-2019 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, οικονομικού έτους 2014, η οποία δεν προσβάλλεται με την παρούσα ενδικοφανή προσφυγή.

Ως προς το φορολογικό έτος 2014 προέκυψαν και καταλογίστηκαν με την πρώτη εκ των προσβαλλόμενων πράξεων λογιστικές διαφορές από δαπάνες μη αναγνωρισθείσες ύψους 596,18€, διαφορά ύψους 1.103,31€, προερχόμενη από τεκμαρτό εισόδημα ακινήτου, ενώ με τη δεύτερη εκ των προσβαλλόμενων πράξεων προσδιορίστηκαν οι διαφορές ως προς τον φόρο προστιθέμενης αξίας.

Επιπροσθέτως, από την επεξεργασία των δεδομένων των τραπεζικών λογαριασμών του προσφεύγοντος διαπιστώθηκε, κατά το φορολογικό έτος 2014, εισόδημα το οποίο χαρακτηρίστηκε ως προσαύξηση περιουσίας συνολικού ύψους 21.155,95€. Η εν λόγω προσαύξηση περιουσίας από άγνωστη πηγή ή αιτία προέλευσης προήλθε από τις πιστώσεις σε τραπεζικούς λογαριασμούς του προσφεύγοντος όπως αυτές απεικονίζονται στον παρακάτω πίνακα:

Επωνυμία Target Π.Ι.	Αριθμός Λογαριασμού	Ημερομηνία Συναλλαγής	Αιτιολογία Συναλλαγής	Ποσό Συναλλαγής	Νόμισμα
.....		27/05/2014	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΣΕ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ	14.000,00	USD
.....		28/05/2014	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΣΕ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ	11.600,00	USD
.....		27/10/2014	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΣΕ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ	3.000,00	USD
ΣΥΝΟΛΟ				28.600,00	

Ο προσφεύγων με την κρινόμενη ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση ή άλλως επικουρικά την τροποποίηση των προσβαλλόμενων πράξεων, προβάλλοντας τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

- Τα ποσά των επίδικων τραπεζικών καταθέσεων αποτελούν μόνο μικρό μέρος των διαθέσιμων κεφαλαίων του και όχι προσαύξηση της περιουσίας του, τα οποία μετέτρεψε διαδοχικά σε δολάρια Αμερικής κατά τα έτη 2000 – 2010 διότι η σύζυγός του ασθένησε και καθ' όλη την διάρκεια της έξαρσης της ασθένειάς της υπήρχε το πιθανότατο ενδεχόμενο να χρειαστεί άμεσα και χωρίς καθυστέρηση να μεταβούν στην Αμερική για την πληρέστερη θεραπεία της, από

το κοινό εισόδημα και κεφάλαια τους (κοινή φορολογική δήλωση) λάμβανε τμηματικά μικρά ποσά, τα μετέτρεπε σε δολάρια (αγορά συναλλάγματος) και τα διατηρούσε σε μετρητά χρήματα, μέχρι και το έτος 2014 που «βρέθηκε» η κατάλληλη θεραπεία στην Ελλάδα και συνεπώς εξέλειψε η πιθανότητα μετάβασης στην Αμερική.

- Ανάλωση κεφαλαίου. Οι τρεις επίδικες καταθέσεις αποτελούν ήδη φορολογημένο εισόδημα, το οποίο υπερκαλύπτεται από τα δηλωθέντα εισοδήματά του. Από τον πίνακα ανάλωσης κεφαλαίου αφενός προκύπτει ότι κατά το οικονομικό έτος 2014 είχε διαθέσιμο προς ανάλωση κεφάλαιο ποσού 284.326,75 ευρώ και το οικονομικό έτος 2015 (φορολογικό έτος 2014) ποσού 302.412,67 ευρώ.

- Κρίσιμος χρόνος επέλευσης της δήθεν περιουσιακής προσαύξησης. Οι τρεις καταθέσεις έλαβαν χώρα υλικά από εκείνον σε μετρητά χρήματα στο κατάστημα της τράπεζας ως εξής : α) την 27-5-2014 ποσού 14.000,00 USD β) την 28-05-2014 ποσού 11.600,00 USD, και γ) την 27-10-2014 ποσού 3.000,00 ευρώ. Η φορολογική αρχή το πρώτον (και πριν θεωρήσει τα άνω ποσά ως προσαύξηση περιουσίας από άγνωστη [...] αιτία – πρωτογενείς καταθέσεις) θα έπρεπε να ελέγξει και να διαπιστώσει αν τα δηλωμένα εισοδήματα της χρήσης /διαχειριστικής περιόδου κατά την οποία πραγματοποιήθηκαν οι εν λόγω καταθέσεις μπορούσαν να καλύψουν αυτές. Το αποτέλεσμα θα ήταν ότι κατά την διαχειριστική χρήση 01-01-2014 έως 31-12-2014 το φορολογητέο οικογενειακό εισόδημά του ανερχόταν στο ποσό των 54.865,92 ευρώ, αλλά ακόμα και το προσωπικό του σε 41.288,22 ευρώ, ποσά που υπέρκαλύπτουν το συνολικό ποσό των επίμαχων καταθέσεων.

- Μετατροπή κεφαλαίων από ευρώ σε USD –Αγορά συναλλάγματος. Επειδή, κατά τα ελεγχόμενα έτη δεν υπήρχε η υποχρέωση διαφύλαξης τέτοιων παραστατικών (μετατροπής των ευρώ σε άλλο νόμισμα) και άρα συνάγεται η πραγματική αδυναμία χωρίς ευθύνη του, να εξευρεθούν αυτά, πρέπει η φορολογική διοίκηση να μην απαιτεί αποδεικτικά στοιχεία που ο εκάστοτε προσφεύγων αδυνατεί να προσκομίσει διότι δεν υπήρχε η σχετική υποχρέωση. Περαιτέρω η διαπιστωθείσα προσαύξηση της περιουσίας του φορολογούμενου, πρέπει να κρίνεται με βάση το συγκεκριμένο ποσό κατάθεσης αλλά και από την συνεκτίμηση και άλλων παραγόντων, όπως το επάγγελμά του, το είδος των εισοδημάτων του, την περιοδικότητα των καταθέσεων του, το πλήθος των συνδικαιούχων του εκάστοτε λογαριασμού κ.τ.λ.. Από καμία φορολογική διάταξη δεν προκύπτει η υποχρέωση για τον φορολογούμενο στην διατήρηση «παραστατικών» και στοιχείων αυτού του είδους, αλλά ακόμα και αν υπήρχε έχει παραγραφεί, ενώ ακόμα και αν κατά τύχη και μόνο τα είχε διατηρήσει και προσκόμιζε αυτά καμία ισχύ και

αποδεικτική αξία δεν θα είχαν και ούτε μπορούσαν ως τέτοια να ληφθούν υπόψη από την φορολογική αρχή, αφού στο σώμα αυτών πουθενά δεν θα αναγραφόταν ποτέ και ούτε σήμερα αναγράφεται το όνομα ή κάποιο στοιχείο ταυτοποίησης (π.χ. ΑΦΜ κ.τ.λ.) του συναλλασσόμενου φορολογούμενου (αγοραστή συναλλάγματος).

- Ισομερής επιμερισμός. Ο επίδικος τραπεζικός λογαριασμός ήταν και είναι κοινός με δικαιούχους εκείνον, την σύζυγο του και τον γιό του και συνεπώς θα έπρεπε να επιμεριστεί το όποιο ποσό πρόσθετου φόρου στο 1/3.

- Τα επίμαχα ποσά προήλθαν από εισοδήματά του τα οποία μετέτρεπε τμηματικά σε δολάρια προκειμένου να μεταβούν άμεσα αν χρειαστεί στην Αμερική για θεραπεία της συζύγου του η οποία αντιμετώπιζε πρόβλημα υγείας. Οι μετατροπές από ευρώ σε δολάρια έγιναν σε ανταλλακτήρια καθόσον την περίοδο εκείνη ήταν εξαιρετικά χρονοβόρο να αιτηθεί και να λάβει κάποιος σε μετρητά δολάρια Αμερικής από ένα τοπικό τραπεζικό κατάστημα (έπρεπε να πάει προσωπικά στο κατάστημα να παραγγείλει το όποιο ποσό εγγράφως, η αίτηση του αυτή να διαβιβαστεί στα κεντρικά της τράπεζας και η τράπεζα από την Αθήνα με την επόμενη χρηματοποστολή όποτε αυτή ήταν να στείλει τα χρήματα στο) όπως επίσης γνωρίζει ότι οποιοσδήποτε λογικός άνθρωπος που γνωρίζει ότι η σύζυγός του και ο ίδιος θα έπρεπε άμεσα να ταξιδέψουν στην Αμερική θα αναλάμβανε τον κίνδυνο να περιμένει τραπεζικές αγορές συναλλάγματος από το κατάστημα του Άλλωστε, το ύψος του ποσού σε δολάρια ανταποκρίνεται (με την χρήση της κοινής λογικής) στο ποσό που θα χρειαζόταν για την αντιμετώπιση των πρώτων εξόδων στην Αμερική και όχι ένα άλλο μεγάλο ποσό που θα άφηνε υποψίες για απόκρυψη φορολογητέας ύλης κ.τ.λ..

- Από την με αρ. πρωτ. /30-12-2019 προσβαλλόμενη οριστική πράξη και στο πεδίο «ανάλυση υπολογισμού προστίμων Κ.Φ.Δ.» το ποσοστό διαφοράς ποσών ελέγχου αναφέρεται εσφαλμένα σε 766,20% αντί του ορθού 71,07%

- Στην ίδια ως άνω προσβαλλόμενη και στο πεδίο «διαπίστωση πρόθεσης» αόριστα και ανατιολόγητα ορίζεται στο ποσοστό του 30%, χωρίς να υπάρχει έστω και μία ένδειξη πρόθεσης του προς απόκρυψη φορολογητέας ύλης.

- Η Έκθεση μερικού ελέγχου, επί της οποίας βασίστηκαν οι προσβαλλόμενες πράξεις, είναι αβάσιμη, αίολη, ανατιολόγητη, στερείται νομικής και ουσιαστικής βάσης, και εσφαλμένα ερμηνεύει και εφαρμόζει το νόμο.

Επειδή με βάση τα οριζόμενα στην παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ν. 4172/2013, όπως

ισχύει για το κρινόμενο φορολογικό έτος 2014: «Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.»

Επειδή στην ΠΟΛ 1095/29.4.2011 «Εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν.3888/2010» ορίζεται:

«1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν.3888/2010, Φ.Ε.Κ. 175/Α' 30-9-2010, προστέθηκε εδάφιο στην παράγραφο 3 του άρθρου 48 του Κ.Φ.Ε. ν.2238/1994, ως εξής: « Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της, είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις, είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.»

2. Στη σχετική εισηγητική έκθεση του ν.3888/2010 αναφέρεται ότι με τις νέες αυτές διατάξεις καθορίζεται ποιος έχει το βάρος απόδειξης επί εισοδήματος του οποίου δεν προκύπτει σαφώς η πηγή ή αιτία προέλευσης και το οποίο σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις (άρθρα 4 και 48 του ν.2238/1994) λογίζεται ως εισόδημα προερχόμενο από ελευθέρια επαγγέλματα. Αν και από την ισχύουσα διάταξη θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι προέκυπτε χωρίς αμφιβολία το γεγονός ότι ο φορολογούμενος υποχρεούται να αποδείξει την πραγματική πηγή ή αιτία του εισοδήματος του, δεδομένου ότι η ισχύουσα διάταξη χρησιμοποιεί το ρήμα «λογίζεται», εντούτοις για την άρση κάθε αμφιβολίας με την προσθήκη του εδαφίου αυτού στην παράγραφο 3 ορίζεται αυτό πλέον και ρητά.

3. Οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, ή πρόκειται για προσαύξηση περιουσίας που δεν προκύπτει από διαρκή και σταθερή πηγή και καθορίζεται ότι ο φορολογούμενος, εφόσον κληθεί, φέρει το βάρος της απόδειξης για την πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογείται με συγκεκριμένες διατάξεις, ή ότι απαλλάσσεται με ειδική διάταξη. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα.»

Επειδή στο με αριθμ. πρωτ. ΔΕΑΦ Α' 1144110 ΕΞ 2015/5.11.2015 έγγραφο της Διεύθυνσης Ελέγχων της Γ.Γ.Δ.Ε. με θέμα «Διευκρινίσεις για θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας» αναφέρεται:

«.....

Β' Προσαύξηση περιουσίας

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα.

Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησης της.

5. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να φορολογηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 29 του ΚΦΕ, δηλαδή με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%), απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται και οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του άρθρου 32 του ΚΦΕ.

.....

8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο

χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς.

Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς.

Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων.

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.»

Επειδή στην ΠΟΛ 1175/16-11-2017 του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. μεταξύ άλλων ορίζεται:

«2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του Ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.

Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η

άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του.

.....

5. Ειδικότερα, σχετικά με τον έλεγχο υποθέσεων για προσαύξηση περιουσίας παρέχονται οι ακόλουθες διευκρινίσεις προκειμένου να υπάρχει ομοιόμορφη αντιμετώπιση των υποθέσεων:

5.1. Ως προς τον χρόνο μεταξύ ανάληψης και επανακατάθεσης ισχύουν τα αναγραφόμενα στο ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015/5.11.2015 έγγραφό μας.»

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 65 του ν. 4174/2013: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.»

Επειδή σε κάθε περίπτωση μια διερευνώμενη πίστωση που θεωρείται από τη φορολογική αρχή ως προσαύξηση περιουσίας, δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσης αυτής, καθώς και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

Επειδή ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι οι επίμαχες τρεις πιστώσεις δεν αφορούν σε προσαύξηση περιουσίας αλλά σε κατάθεση ποσών, τα οποία προέρχονταν από εισοδήματα παλαιότερα. Η σύζυγός του ασθένησε και καθ' όλη την διάρκεια της έξαρσης της ασθένειας της, υπήρχε το ενδεχόμενο να μεταβούν στην Αμερική για την θεραπεία της. Για το λόγο αυτό, από το κοινό εισόδημα και κεφάλαια τους (κοινή φορολογική δήλωση) λάμβανε τμηματικά μικρά ποσά, τα μετέτρεπε σε δολάρια (αγορά συναλλάγματος) κατά τα έτη 2000 – 2010 και τα διατηρούσε σε μετρητά χρήματα, μέχρι και το έτος 2014 που «βρέθηκε» η κατάλληλη θεραπεία στην Ελλάδα και συνεπώς εξέλειψε η πιθανότητα μετάβασης στην Αμερική.

Επειδή η φορολογική αρχή για τις επίμαχες συναλλαγές δεν έκανε αποδεκτό τον ανωτέρω ισχυρισμό, διότι, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στην οικεία έκθεση ελέγχου, δεν προσκομίστηκαν αποδεικτικά για τη μετατροπή των ευρώ σε δολάρια.

Επειδή με την υπ' αριθ. 2541/27.2.2004 Πράξη του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, κωδικοποιήθηκαν και τροποποιήθηκαν οι διατάξεις της ΠΔ/ΤΕ 2440/11.1.1999 "Ίδρυση και λειτουργία ανταλλακτηρίων συναλλάγματος στην Ελλάδα από ανώνυμες εταιρείες που δεν

αποτελούν πιστωτικά ιδρύματα", και ορίστηκαν μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

«II. ΕΠΙΤΡΕΠΟΜΕΝΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Οι ανώνυμες εταιρείες ανταλλακτηρίων συναλλάγματος επιτρέπεται να διενεργούν τις εξής εργασίες σε συνάλλαγμα:

α) Αγορά ξένων τραπεζογραμμάτων, ταξιδιωτικών επιταγών, προσωπικών επιταγών και τραπεζικών επιταγών, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που εκχωρούνται από την Α.Ε. Ελληνικά Ταχυδρομεία, τις τουριστικές και λοιπές επιχειρήσεις που έχουν εξουσιοδοτηθεί για το σκοπό αυτό με την απόφ. ΝΕ 176/4/1977, όπως ισχύει.

β) Πώληση ξένων τραπεζογραμμάτων και ταξιδιωτικών επιταγών.

.....

III. ΚΑΝΟΝΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

.....

4. Τα ανταλλακτήρια συναλλάγματος εκδίδουν για τις συναλλαγές της παραγρ. 1 και της παρ. 2εδαφ. (β) του κεφ. II, παραστατικά τα οποία, εφόσον η αξία της συναλλαγής υπερβαίνει ποσό ισότιμο των χιλίων (1.000) ευρώ, θα αναγράφουν τα πιο κάτω στοιχεία, τουλάχιστον:

- το χρόνο πραγματοποίησης της συναλλαγής.

-το ονοματεπώνυμο και τη διεύθυνση του συναλλασσόμενου (όπως έχει πιστοποιηθεί από το δελτίο ταυτότητας ή το διαβατήριο ή άλλο επίσημο έγγραφο του συναλλασσόμενου).

- το ποσό της συναλλαγής.»

Επειδή με βάση τα παραπάνω τα ανταλλακτήρια συναλλάγματος εκδίδουν παραστατικά επί των οποίων αναγράφονται τα στοιχεία ταυτότητας του συναλλασσόμενου εφόσον η αξία συναλλαγής υπερβαίνει τα 1.000,00€. Συνεπώς, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι ακόμη και αν είχε διατηρήσει τα αποδεικτικά μετατροπής συναλλάγματος και προσκόμιζε αυτά καμία ισχύ και αποδεικτική αξία δεν θα είχαν και ούτε μπορούσαν ως τέτοια να ληφθούν υπόψη από την φορολογική αρχή, αφού στο σώμα αυτών πουθενά δεν θα αναγραφόταν ποτέ και ούτε σήμερα αναγράφεται το όνομα ή κάποιο στοιχείο ταυτοποίησης (π.χ. ΑΦΜ κ.τ.λ.) του συναλλασσόμενου φορολογούμενου (αγοραστή συναλλάγματος), αβάσιμα προβάλλεται και απορρίπτεται.

Επειδή περαιτέρω, ο προσφεύγων διατείνεται ότι από καμία φορολογική διάταξη δεν προκύπτει η υποχρέωση για τον φορολογούμενο στην διατήρηση «παραστατικών» και στοιχείων αυτού του είδους, αλλά ακόμα και αν υπήρχε έχει παραγραφεί.

Επειδή η υποχρέωση διαφύλαξης αντίστοιχων παραστατικών δεν καθίσταται υποχρεωτική

από φορολογικές διατάξεις. Ωστόσο, ο προσφεύγων, φέρει το βάρος της απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που διατείνεται ότι έλαβαν χώρα. Συνεπώς, η εξεύρεση και η προσκόμιση τους στη φορολογική αρχή συνιστά τον τρόπο με τον οποίο ο προσφεύγων θα τεκμηρίωνε επαρκώς τους ισχυρισμούς του, τόσο για τα ποσά που ισχυρίζεται ότι αντάλλαξε σε δολάρια, όσο και για τον χρόνο που ισχυρίζεται ότι διενήργησε τις μετατροπές αυτές.

Επειδή ο προσφεύγων επικαλείται ανάλωση κεφαλαίου, προερχόμενη από εισοδήματα προηγούμενων ετών, βάσει των οποίων προχώρησε σε μετατροπή μέρους αυτών σε συνάλλαγμα και εν συνεχεία σε επανακατάθεσή τους με τις κρινόμενες πιστώσεις.

Επειδή με την ΠΟΛ. 1076/26-03-2015 με θέμα: «Οδηγίες για την ορθή εφαρμογή του εναλλακτικού τρόπου υπολογισμού της ελάχιστης φορολογίας εισοδήματος (άρθρα 30-34 Ν.4172/13)» παρασχέθηκαν οδηγίες σχετικά με την ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών και ειδικότερα: «...Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 34 η Φορολογική Διοίκηση κατά τον προσδιορισμό της διαφοράς, που προκύπτει με βάση τις διατάξεις της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου, υποχρεούται να λάβει υπόψη της τα αναγραφόμενα στη δήλωση χρηματικά ποσά που εισπράχθηκαν και τα οποία αποδεικνύονται με νόμιμα παραστατικά στοιχεία. Αν τα ποσά αυτά έχουν απλώς πιστωθεί, χωρίς να έχουν εισπραχθεί δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη κατά την εφαρμογή, αυτής της περίπτωσης, καθόσον δεν είναι δυνατόν, να χρησιμοποιηθούν εφόσον δεν εισπράχθηκαν.

Ο φορολογούμενος φέρει το βάρος της απόδειξης της συνδρομής των προϋποθέσεων για τα ποσά αυτά που περιορίζουν τη διαφορά μεταξύ συνολικού εισοδήματος και τεκμαρτού εισοδήματος.

Στο νόμο αναφέρονται ενδεικτικά ορισμένες κατηγορίες εισοδημάτων ή εσόδων που περιορίζουν την πιο πάνω διαφορά. Τονίζεται ότι και οποιοδήποτε άλλο έσοδο που δεν αναφέρεται ρητά στο νόμο (π.χ. κέρδη από λαχεία) λαμβάνεται υπόψη, εφόσον αποδεικνύεται η είσπραξη του, η φορολόγηση του ή η απαλλαγή του από τη φορολογία.

Τα ποσά που ιδίως λαμβάνονται υπόψη για την κάλυψη ή τον περιορισμό της υπόψη διαφοράς είναι τα εξής:

α), ζ) **Ανάλωση κεφαλαίου που αποδεδειγμένα έχει φορολογηθεί κατά τα προηγούμενα έτη ή νόμιμα είχε απαλλαγεί από το φόρο.**

Ειδικότερα, για τον προσδιορισμό κάθε χρόνο, του κεφαλαίου που μπορεί να επικαλεστεί ο φορολογούμενος, από τα πραγματικά εισοδήματα που έχουν φορολογηθεί ή νόμιμα έχουν απαλλαγεί της φορολογίας καθώς και από τα χρηματικά ποσά που ορίζονται στις περιπτώσεις β', γ'

, δ', ε', και στ' της παραγράφου 2 του άρθρου 34, καθώς και από οποιαδήποτε άλλο ποσό το οποίο αποδεδειγμένα έχει εισπραχθεί εκπίπτουν οι δαπάνες που προσδιορίζονται στα άρθρα 31 και 32 του ΚΦΕ, ανεξάρτητα αν απαλλάσσονται της εφαρμογής των άρθρων αυτών. Σημειώνουμε ότι δεν υπάγονται οι επιχορηγήσεις που λαμβάνει ο φορολογούμενος λόγω υπαγωγής σε αναπτυξιακό νόμο για πραγματοποίηση επενδύσεων.

.....

Διευκρινίζεται ότι **τα έτη για τα οποία γίνεται επίκληση με σκοπό την ανάλωση θα πρέπει να είναι συνεχόμενα και να φθάνουν μέχρι το προηγούμενο του κρινόμενου έτους. Το θετικό αλγεβρικό άθροισμα των ετών αυτών θα αποτελέσει το συνολικό κεφάλαιο που σχηματίστηκε αυτά τα έτη...».**

Επειδή στην προκειμένη περίπτωση, ο προσφεύγων επικαλείται ότι από το σχηματισθέν κεφάλαιο προηγούμενων ετών είχε, σύμφωνα με τους προσκομισθέντες στη φορολογική αρχή σχετικούς πίνακες, κατά το οικονομικό έτος 2014 διαθέσιμο προς ανάλωση κεφάλαιο ποσού 284.326,75 ευρώ και το οικονομικό έτος 2015 (φορολογικό έτος 2014) ποσού 302.412,67 ευρώ.

Επειδή οι εν λόγω πίνακες ανάλωσης κεφαλαίου αφορούν στα οικονομικά έτη 1999 έως και 2002 ο πρώτος, στα οικονομικά έτη 2003 έως και 2010 ο δεύτερος εξ αυτών και στα οικονομικά έτη 2011 έως και 2015 ο τελευταίος.

Επειδή από την αξιολόγηση των εν λόγω πινάκων διαπιστώνεται ότι στον πίνακα που αναφέρεται στα οικονομικά έτη 2011 έως και 2015 και ειδικότερα στη γραμμή που αφορά το οικονομικό έτος 2011, αναγράφεται μόνο η μεταφορά υπολοίπου την 31/12/2010 ως συνολικό ποσό από τα προηγούμενα έτη, χωρίς να συμπεριλαμβάνονται και να συνυπολογίζονται τα εισοδήματα και οι δαπάνες του έτους αυτού. Ως εκ τούτου, όπως ορθώς επισημαίνεται από τη φορολογική αρχή, τα επικαλούμενα προς ανάλωση έτη δεν είναι συνεχόμενα και κατά συνέπεια, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις και τα διαλαμβανόμενα στην ΠΟΛ. 1076/26-03-2015, δεν δύναται να ληφθεί υπ' όψιν το σχηματισθέν κεφάλαιο. Επιπροσθέτως, εκτός από τους παραπάνω πίνακες, ο προσφεύγων, δεν μνημονεύει, ούτε προσκομίζει στην υπηρεσία μας τα υπόλοιπα των τραπεζικών λογαριασμών του και των τυχόν λοιπών χρηματοοικονομικών προϊόντων που διέθετε. Κατά συνέπεια, δεν προσδιορίζεται, από το συνολικό επικαλούμενο σχηματισθέν κεφάλαιο, αφενός το ποσό που βρισκόταν εντός τραπεζικού συστήματος και αφετέρου το κεφάλαιο που παρέμενε διαθέσιμο εις χείρας του και μπορούσε να επανακαταθέσει τμηματικώς ή συνολικώς. Ως

εκ τούτου, ο επικαλούμενος ισχυρισμός περί ανάλωσης κεφαλαίου δεν δύναται να γίνει αποδεκτός.

Επειδή ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι στην υπ' αρ./30-12-2019 προσβαλλόμενη οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος και στο πεδίο «ανάλυση υπολογισμού προστίμων Κ.Φ.Δ.» το ποσοστό διαφοράς ποσών ελέγχου αναφέρεται εσφαλμένα σε 766,20% αντί του ορθού 71,07%, ενώ στο πεδίο «διαπίστωση πρόθεσης» αόριστα και ανατιολόγητα ορίζεται στο ποσοστό του 30%, χωρίς να υπάρχει έστω και μία ένδειξη πρόθεσης του προς απόκρυψη φορολογητέας ύλης

Επειδή στον εν λόγω πίνακα της οικείας πράξης αποτυπώνονται τα ποσά του φόρου που αρχικώς είχαν προκύψει για τον προσφεύγοντα βάσει δήλωσης και τα ποσά του φόρου που προκύπτουν από τον καταλογισμό με βάση τις προσδιορισθείσες από τη φορολογική αρχή διαφορές. Η ποσοστιαία διαφορά αρχικού και τελικού φόρου, προσδιορίζεται προκειμένου να επιβληθούν οι πρόσθετοι φόροι του άρθρου 58 του ν. 4174/2013, οι οποίοι επιβάλλονται αφενός κλιμακωτά και ανάλογα με τα ποσοστά της διαπιστωθείσας διαφοράς και αφετέρου ανάλογα με την χρήση την οποία αφορούν.

Επειδή με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 58 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «*Πρόστιμο ανακριβούς δήλωσης ή μη υποβολής δήλωσης*

1. Αν το ποσό του φόρου που προκύπτει με βάση φορολογική δήλωση υπολείπεται του ποσού του φόρου που προκύπτει με βάση το διορθωτικό προσδιορισμό φόρου που πραγματοποιήθηκε από τη Φορολογική Διοίκηση, ο φορολογούμενος υπόκειται σε πρόστιμο επί της διαφοράς που προκύπτει προς καταβολή ως εξής:

α) δέκα τοις εκατό (10%) του ποσού της διαφοράς, εάν το εν λόγω ποσό ανέρχεται σε ποσοστό από πέντε (5%) έως είκοσι (20%) τοις εκατό του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση,

β) είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του ποσού της διαφοράς, αν το εν λόγω ποσό υπερβαίνει το ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) έως πενήντα τοις εκατό (50%) του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση,

γ) πενήντα τοις εκατό (50%) του ποσού της διαφοράς, αν το εν λόγω ποσό υπερβαίνει σε ποσοστό το πενήντα τοις εκατό (50%) του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση.»

Επειδή με βάση τα διαλαμβανόμενα στην ΠΟΛ.1252/20.11.2015 με θέμα «Παροχή διευκρινίσεων για την εφαρμογή των διατάξεων του Δέκατου Κεφαλαίου του Κώδικα
Σελίδα 13 από 18

Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013, άρθρα 53-62)» προβλέπονται σχετικά τα ακόλουθα: «Σημειώνεται ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 58, όπως ίσχυε πριν την αντικατάστασή του με τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν.4337/2015, σε περίπτωση που η διαφορά του φόρου μεταξύ πράξης διορθωτικού προσδιορισμού και φορολογικής δήλωσης υπερέβαινε σε ποσοστό το 50% του φόρου που προέκυπτε με βάση τη φορολογική δήλωση, χωρίς η ανακρίβεια να οφείλεται σε πρόθεση του φορολογουμένου, επιβαλλόταν πρόστιμο ίσο με το 30% του ποσού της παραπάνω διαφοράς φόρου (παρ. 1 περ. β' προϊσχύσαντος άρθρου 58). Με τις διατάξεις του ν. 4337/2015 προβλέπεται για την ως άνω περίπτωση η επιβολή προστίμου ίσου με το 50% του ποσού της διαφοράς του φόρου (παρ. 1 περ. γ' νέου άρθρου 58).»

Επειδή στην προκειμένη περίπτωση, το ποσό του φόρου που προκύπτει με βάση τον διορθωτικό προσδιορισμό είναι κατά 766,20% μεγαλύτερο από το ποσό φόρου που είχε αρχικώς προσδιορισθεί στον προσφεύγοντα με βάση την υποβληθείσα από εκείνον δήλωση φόρου εισοδήματος. Συνεπώς, δεδομένου ότι η κρινόμενη πράξη αφορά σε χρήση πριν τη θέση σε ισχύ του ν. 4337/2015, βάσει των ανωτέρω, ορθά και σύννομα, προσδιορίστηκαν από τη φορολογική αρχή, τόσο ο κύριος φόρος, όσο και το πρόστιμο σε ποσοστό 30%, χωρίς η ανακρίβεια να οφείλεται σε ύπαρξη πρόθεσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 58 ΚΦΔ και ο σχετικός ισχυρισμός του προσφεύγοντος απορρίπτεται ως νόμω και ουσία αβάσιμος.

Επειδή περαιτέρω, ο προσφεύγων προβάλλει λόγους σχετικά με τον επιμερισμό των κρινόμενων ποσών. Ειδικότερα, τα εν λόγω ποσά είχαν αρχικώς με το κοινοποιηθέν σημείωμα διαπιστώσεων ελέγχου, επιμερισθεί στο 1/3 καθόσον οι ήταν 3 οι συνδικαιούχοι του λογαριασμού στον οποίο πραγματοποιήθηκαν οι κρινόμενες πιστώσεις. Ωστόσο, ο προσφεύγων με το υπόμνημα που υπέβαλε στη φορολογική αρχή σε απάντηση επί του Σημειώματος Διαπιστώσεων, υποστήριξε ότι οι επίμαχες καταθέσεις προήλθαν από ατομικά του εισοδήματα, με αποτέλεσμα η αρμόδια Δ.Ο.Υ., ερειδόμενη στον ανωτέρω ισχυρισμό, να μην επιμερίσει τα κρινόμενα ποσά με βάση τον αριθμό των δικαιούχων, αλλά να καταλογίσει το σύνολο αυτών στον προσφεύγοντα. Με την

κρινόμενη ενδικοφανή προσφυγή, ο προσφεύγων διατείνεται ότι τα ποσά έπρεπε τελικώς να επιμερισθούν, καθόσον ο ισχυρισμός που είχε προβάλλει στο υπόμνημά του, αφορούσε σε παραδρομή του λόγου και η φορολογική αρχή, όφειλε σε κάθε περίπτωση να διερευνήσει εάν πράγματι επρόκειτο για ατομικά ή οικογενειακά εισοδήματα.

Επειδή με το άρθρο 1 παρ. 1 του ν.5638/1932 ορίζεται ότι: «1. Χρηματική κατάθεσις παρά τραπεζής εις ανοιχτόν λογαριασμόν επ’ ονόματι δύο ή πλειοτέρων από κοινού (*compte joint, joint account*) είναι εν τη εννοία του παρόντος νόμου η παρέχουσα τον όρον ότι του εκ ταύτης λογαριασμού δύναται να κάμνη χρήσιν, εν όλω ή εν μέρει, άνευ συμπράξεως των λοιπών, είτε εις, είτε τινές και πάντες κατ’ ιδίαν οι δικαιούχοι.»

Επειδή με το άρθρο 4 του Ν.5638/1932 ορίζεται ότι «Κατάσχεσις της καταθέσεως επιτρέπεται, έναντι όμως των κατασχόντων αύτη τεκμαίρεται αμαχήτως, ότι ανήκει εις πάντας τους δικαιούχους κατ’ ίσα μέρη.»

Επειδή στην παράγραφο 18 της ΠΟΛ 1033/21.02.2013 αναφέρεται ότι: «Για τους κοινούς τραπεζικούς λογαριασμούς, το ποσό του εμβάσματος επιμερίζεται στους συνδικαιούχους καταρχήν ισομερώς και, εφόσον ο φορολογούμενος επικαλείται διαφορετική αναλογία, φέρει το βάρος της απόδειξης με κάθε νόμιμο μέσο.»

Επειδή στη παράγραφο 3 της ΠΟΛ.1228/15.10.2014 αναφέρεται ότι: «3. Κατανομή κοινών λογαριασμών στους συνδικαιούχους. Στις περιπτώσεις αποστολών εμβασμάτων που πραγματοποιούνται από κοινούς λογαριασμούς πρέπει να γίνεται καταρχήν ισομερής επιμερισμός αυτών μεταξύ των συνδικαιούχων του Λογαριασμού προέλευσης του εμβάσματος. Σημειώνεται ότι στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να εκδίδεται εντολή ελέγχου σε όλα τα πρόσωπα του κοινού λογαριασμού και εφόσον συμμετέχει ανήλικος έχουν εφαρμογή και οι διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 2238/1994 όπως ίσχυαν. Σε περίπτωση που ο ελεγχόμενος επικαλείται διαφορετική αναλογία των χρηματικών αυτών ποσών οφείλει να αποδείξει με κάθε πρόσφορο μέσο τον ισχυρισμό του. Επί αμφισβήτησης του ισχυρισμού του ελεγχόμενου από τη φορολογική αρχή η ίδια οφείλει να αιτιολογήσει την αναλογία που αυτή επικαλείται εάν αυτή είναι διαφορετική του ισομερούς επιμερισμού. Η αιτιολόγηση αυτή πρέπει να είναι ειδική και εμπεριστατωμένη (σχετ. διατ. άρθ. 28 και 64 ν. 4174/2013).»

Επειδή στη παράγραφο 2.4 του άρθρου 2 της ΠΟΛ 1050/17.2.2014 αναφέρεται ότι: «Περιπτώσεις κοινών [τραπεζικών] λογαριασμών καταλογίζονται στον πραγματικό δικαιούχο, ο

οποίος καθορίζεται με βάση τις πραγματικές περιστάσεις και τη φύση των συναλλαγών. Εφόσον αυτό δεν είναι δυνατό, τα ποσά κατανέμονται ισόποσα σε όλους του συνδικαιούχους (ποσό διὰ αριθμό συνδικαιούχων)».

Επειδή στην υπ' αριθ. 1897/2018 απόφαση ΣτΕ αναφέρεται ότι : «....Εάν δεν προκύπτει (αφενός, με βάση τους ισχυρισμούς του ελεγχόμενου και των λοιπών συνδικαιούχων του λογαριασμού, σε συνδυασμό με τα αποδεικτικά στοιχεία που αυτοί επικαλούνται, και, αφετέρου, βάσει των μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης που λαμβάνει η φορολογική αρχή, επιδεικνύοντας την δέουσα, ενόψει των συνθηκών, επιμέλεια, προκειμένου να διαπιστώσει ποιος είναι ο αληθής δικαιούχος των επίμαχων ποσών, ενόψει και της πηγής ή αιτίας πίστωσής τους στον κοινό τραπεζικό λογαριασμό) κάποια ιδιαίτερη εσωτερική σχέση μεταξύ των συνδικαιούχων ή/και το μερίδιο που δικαιούται ο καθένας τους, βάσει της μεταξύ τους σχέσης, εφαρμόζεται το τεκμήριο που θέτει το άρθρου 493 του Αστικού Κώδικα, σύμφωνα με το οποίο οι συνδικαιούχοι του λογαριασμού έχουν δικαίωμα σε ίσα μέρη στο ενεργητικό του (πρβλ. ΣτΕ 2260/2008, ΑΠ 1128/2017, ΑΠ 1691/2014, ΑΠ 1001/2012, ΑΠ 380/2006 κ.ά.) ...»

Επειδή στην υπό εξέταση υπόθεση, ο προσφεύγων επικαλέστηκε με το με αρ. πρωτ./26-11-2019 έγγραφο υπόμνημά του, ότι το συνολικό ποσό των 28.600,00 USD, που κατέθεσε τμηματικά σε λογαριασμό του αποτελεί μέρος του ήδη δηλωμένου και φορολογημένου εισοδήματός του και ότι οι επίμαχες μετατροπές σε δολάρια έγιναν από τον ίδιο. Ωστόσο, με την παρούσα ενδικοφανή προσφυγή, προβάλλει τον ισχυρισμό ότι τα επίμαχα ποσά προέρχονταν από οικογενειακά και όχι ατομικά εισοδήματα και ζητά τον επιμερισμό του ποσού σύμφωνα με τον αριθμό των δικαιούχων του λογαριασμού.

Επειδή από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι συνδικαιούχοι του επίμαχου λογαριασμού είναι η σύζυγος και ο γιος του προσφεύγοντος. Ωστόσο, ο προσφεύγων διαφοροποιεί τον αρχικό ισχυρισμό του, χωρίς να προσκομίζει οποιοδήποτε στοιχείο από το οποίο να τεκμηριώνει ότι είχαν, τα προαναφερόμενα πρόσωπα, εις χείρας τους ρευστά διαθέσιμα από ατομικά τους εισοδήματα, καθώς και τις πηγές και το ύψος αυτών, τα οποία διακινούσαν μέσω του εν λόγω λογαριασμού. Συνεπώς, δεδομένου ότι, αφενός, οι κρινόμενες καταθέσεις πραγματοποιήθηκαν από τον ίδιο τον προσφεύγοντα και αφετέρου δεν προσκομίστηκε κανένα στοιχείο από το οποίο να αποδεικνύεται διαφορετική αναλογία από εκείνη που είχε αρχικώς υποστηρίξει με το με αρ. πρωτ./26-11-2019 υπόμνημά του, ορθώς, κρίθηκε ότι ο προσφεύγων είναι ο πραγματικός δικαιούχος των επίμαχων ποσών και καταλογίστηκαν αυτά από

την φορολογική στο σύνολό τους στον ίδιο.

Επειδή, εκτός από την προσαύξηση περιουσίας που αφορά τις προαναφερθείσες πιστώσεις, διαπιστώθηκαν διαφορές λόγω μη αναγνώρισης δαπανών της επιχείρησης του προσφεύγοντος καθώς και τεκμαρτό εισόδημα προερχόμενο από ακίνητα. Για τις εν λόγω διαφορές, ο προσφεύγων, δεν προβάλλει κανέναν ισχυρισμό και κατά συνέπεια δεν δύναται να αξιολογηθούν και να κριθούν στα πλαίσια της παρούσας.

Επειδή τέλος με την παρούσα, ο προσφεύγων στρέφεται και κατά της υπ' αριθ./30-12-2019 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού ΦΠΑ, φορολογικής περιόδου 01/01/2014-31/12/2014 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κορίνθου, χωρίς ωστόσο να προβάλλει κανέναν σχετικό ισχυρισμό. Ως εκ τούτου, η κρινόμενη ενδικοφανής προσφυγή, κατά το μέρος που στρέφεται κατά της ως άνω πράξης είναι αόριστη και ανεπίδεκτη εκτίμησης, καθόσον δεν περιέχει κανέναν λόγο που να πλήττει το κύρος και τη νομιμότητα της πράξης αυτής.

Αποφασίζουμε

Την **απόρριψη** της από 25/02/2020 και με αριθμό πρωτ. ενδικοφανούς προσφυγής του με Α.Φ.Μ. και την επικύρωση των: α) υπ' αρ./30-12-2019 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού φόρου εισοδήματος / Πράξης Επιβολής Προστίμου, φορολογικού έτους 2014 και β) υπ' αριθ./30-12-2019 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού ΦΠΑ, φορολογικής περιόδου 01/01/2014-31/12/2014, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κορίνθου.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό βάσει της παρούσας απόφασης:

Α) Φόρος Εισοδήματος

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΕΤΟΣ 2014	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΔΕΔ
Φόρος Εισοδήματος	7.251,35	7.251,35
Πρόστιμο άρθρου 58 ΚΦΔ	2.175,41	2.175,41
Ειδική Εισφορά Αλληλεγγύης	1.096,71	1.096,71
Σύνολο	10.523,47	10.523,47

Β) ΦΠΑ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 01/01/2014-31/12/2014	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΔΕΔ
Φόρος Προστιθέμενης Αξίας	58,42	58,42
Πρόστιμο άρθρου 58Α ΚΦΔ	29,21	29,21
Σύνολο	87,63	87,63

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία, στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.